

ועדה לפי סעיף 47(א) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

ג' אייר, תשע"א
7 מאי, 2011

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות באת כחו,
עוז"ד שני בצלאל (קמארה) מלשכת חיועצת המשפטית, משרד החובעת
הראשית, משרד הבריאות, ירושלים

חקובל

- נגד -

ד"ר אברהם טולדו ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רשיון מס' [REDACTED]
באמצעות ב"כ עוז"ד עופר דורון ומוריה שלו

חנקבל

דין וחשבון לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש],
התשל"ט - 1979

1. חקובלנה -

ביום 10.8.2008 חגיש חז"ר בתעז לב המשנה למנהל הכללי של משרד
הבריאות, קובלנה נגד חז"ר אברהם טולדו ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים
מורשה, בעל רשיון מס' [REDACTED] (לחלן - חנקבל), בגין גילוי "חוסר יכולת ואו
רשלנות חמורה במילוי תפקידו" כאמור בסעיף 45(3) לפקודת רופאי השיניים
[נוסח חדש], תשל"ט - 1979 (לחלן - הפקדה) וזאת בקשר לטיפול במר [REDACTED]
במרפאת ש.ל.ה, סניף אוניברסיטת חיפה, ביום 4.6.2003.
ביום 25.1.2011 הוחלפה חקובלנה לעיל בקובלנה מתוקנת, שגם היא מייחסת
לחנקבל "חוסר יכולת ואו רשלנות חמורה במילוי תפקידו" כאמור בסעיף
45(3) לעיל, אך הפעם בשל מסכת עובדות מצומצמת ומרוככת מזו שתוארה
בכתב חקובלנה המקורי.
על פי כתב חקובלנה המתוקן ביצע חנקבל במרפאת ש.ל.ה סניף אוניברסיטת
חיפה, עקירת שן של מר [REDACTED] שבו טיפל מספר פעמים בעבר במרפאת ש.ל.ה.
סניף אבן סינא, לאחרונה ב-1999. כיוון שתיקו של המטופל ממרפאת אבן
סינא לא היה במרפאת האוניברסיטה, לקח חנקבל אנמנוזה מהמטופל שמסר
כי הוא סובל מ"פיברנוגן נמוך", ולמרות זאת ולמרות שהיה מטופל האחרון
באותו יום, ביצע את עקירת שן, לנוכח כאביו העזים והעששת העמוקה בשן.
חנקבל נשאר במרפאה כרבע שעה מתום הטיפול, ולאחר מכן עזב את

המרפאה וביקש מהסייעת לשחרר את מר ~~XXXX~~. לאחר שעזב הנקבל את המרפאה חלה הדרדרות במצבו של המטופל והדימום מן חשן החמיר, רופא שיניים אחר תעבד במרפאה חוזמן לטפל בו, וזה חורה להעביר את המטופל לבית החולים. בבית החולים קבל המטופל מנות קריופריציפט והקספרון, אושפז ביחידת פה ולסת בה עבר תפירה מחודשת, קבל טיפול נוסף ואחרי אשפוז של 3 ימים שוחרר לביתו.

2. הוועדה -

שר הבריאות מינה אותנו להיות ועדה שתדון בקובלנה (להלן - הוועדה). הוועדה התכנסה לדון בקובלנה האמורה בסעיף 1 לעיל (להלן - הקובלנה), בימים 13.1.2010, 5.7.2010 ו-29.3.2011 וחופיעו בפניה עו"ד שני בצלאל (קאמרח), ב"כ הקובל, הנקבל, ועו"ד עופר דורון (בדיון הראשון בלבד) ועו"ד מוריה שלו, ב"כ הנקבל.

3. החליף בפני הוועדה -

בעת הדיון ביום 13.1.2010 הגישו באי כוח הנקבל לוועדה מסמך מיום 12.1.2010 שבו "ועדת הקובלנה מתבקשת להורות על ביטולו של כתב הקובלנה שהוגש נגדו, נוכח הטענות המקדמיות..." במחלף חילופי הדברים בעת הדיון, התברר כי הנקבל מלין על כך שלא קבל תשובה עניינית לפנייתו אל שר הבריאות לביטול הקובלנה, והוסכם על דחיית הדיון (שבו גם עלו טענות הנקבל על אי קבלת כל החומר הנדרש מן לצורך ניחול חגנתו), כדי לקבל תשובה עניינית לבקשתו האמורה.

ביום 1.2.2010 נשלחה על ידי היועצת המשפטית של משרד הבריאות תשובה בשם שר הבריאות לפנייה לביטול הקובלנה, תשובה שבה נדחתה הבקשה.

משכך חזרה לפתחנו הבקשה, היא בקשת הנקבל לבטל את כתב הקובלנה מחמת חגנה מן הצדק, משום שיהיו חכד לטענתו בהגשת הקובלנה ובשל קיפוח זכות השימוע. הצדדים הגישו טענותיהם בכתב, ואף השלימו טענותיהם בעל פה בפני הוועדה.

בתחילתנו מיום 5.8.2010 קבענו כי זכות הטיעון טרם הפעלת סמכותו של שר הבריאות כאמור בסעיף 45 לפקודה היא בפנינו ולא מצאנו בסיס לטיעון, כי גם קודם להגשת קובלנה, על משרד הבריאות מוטלת חובה לערוך שימוע ולתת זכות טיעון, ולמרות חפס שנפל לדעתנו בעיכוב הגשת הקובלנה על ידי משרד הבריאות שאין לו הצדקה, בהתחשב בחומרת המעשה חמיוס לנקבל (שחוא מן המבחנים שנקבעו בפסיקה לעניין חגנה מן הצדק) בהתאם לכתב הקובלנה המקורי שהיה בפנינו ואף בתרומתו לשיחוי, דחינו את הבקשה לבטל את כתב הקובלנה בשל הטענות המקדמיות לעיל.

ביום 25.1.2011 חוגש כאמור לעיל כתב קובלנה מתוקן, ובדיון ביום 29.3.2011 הדיעונו באי כוח הצדדים. כי הגיענו לחסדר טיעון על סמך הקובלנה המתוקנת, לפיו יודה הנקבל בעובדות הקובלנה, והקובל ידרוש נקיטת אמצעי משמעת של נזיפה.

4. טענות הצדדים -

עו"ד שני בצלאל, ב"כ הקובל חדגישה בתחילת דבריה, שאף כי הקובל עומד מאחורי חסדר הטיעון, ורואה אותו ראוי ונכון, עדיין הוא רואה את האירוע נשוא הקובלנה בחומרה רבה, גם בהתאם לעובדות בקובלנה המתוקנת - עקירת שן למטופל חסובל מבעיות קרישה, כאשר זמנו של הרופא קצר, וכאשר הוא משאיר אותו בהשגחתה של סיעת בניגוד לאמור בסעיף 4 לפקודה, וחכל תוך "עיגול פינות" במקום לחקפיד על חכללים (לעניין זה הפנתח גבי בצלאל את תשומת לבנו לעניין ד"ר שלומית בך חובב).

למרות זאת בהתחשב בכך שהקובלנה הוגשה חמש שנים לאחר האירוע, ובינתיים חלפו כבר 8 שנים, אין מקום כיום לענישה משמעותית שספק אם תהיה אפקטיבית, וזאת גם כאשר הנקבל, שתיקו האישי נקי, מודה בעובדות, חוסך זמן דיון יקר, ננוף על ידי מעבידו, ועובר סבל אישי, מה שמצביע על חסרת חלקת מן המקרה. בטיעוניה הסתמכה גבי בצלאל על החלטת בעניין ד"ר אדמונד מולק וד"ר אמיתי ביקל).

עו"ד מוריה שלו הגישה לנו בראשית דבריה מספר ראיות - אסופת מכתבים ממטופלים, פרסום מאמר של הנקבל בכתב עת לרופאי שיניים בישראל (DENTAL), מכתב בדבר חגיגת שנרשמ בתיקו האישי אצל מעבידתו, מכתבים של רופא השיניים המחוזי על התרשמותו ממצבו של הנקבל ועל הפרסום הרב שניתן למקרה על ידי מנהלית מרפאת השיניים שהוציאה לאור את האירוע, באמצעי התקשורת, בתאי דואר ועל לוחות מודעות, וכן צילום החשבונות שניתנה למטופל.

עו"ד שלו הצטרפה לבקשת הקובל מהועדה לכבד את הסדר הטיעון, וציינה כי הנקבל מודה בכתב קובלנה מתוקן שהוא מצומצם ביחס לכתב הקובלנה המקורי בראשי הרשלנות שלו, וכי בחודאתו ולקחת האחריות מוותר הנקבל על טענות הגנה אפשריות שהיו לו.

לדבריה העקירה עצמה לא נעשתה תחת לחץ של זמן, והנקבל עזב את המטופל כאשר לא ניכרה שום בעיה חמורה, כשהיא תומכת בדבריה בשעת הוצאת החשבונות.

לטענת גבי שלו מדובר בכשל נקודתי רגעי, לפני זמן רב מאד, לרופא בעל וותק של עשרים שנה המשמש מנהל מרפאה במשך עשר שנים, ללא כל בעיה בעברו המקצועי. ועל כך ניתן ללמוד לדבריה גם ממכתבי המטופלים שהוגשו לנו. הנקבל כבר נענש בפועל חן במישור הפורמלי בדרך של רישום נזיפה בתיקו האישי אצל מעבידתו, וחן בשטח, במסגרת "משפט שדה" שעשתה המנהלית לשעבר במרפאה, דבר שהסב לו סבל רב.

גבי שלו טענה כי הנקבל חפיק את חלקים מאירוע, ובנסיבות העניין הסדר הטיעון ראוי גם לאור חפסיקה, כשהיא מביאה לפנינו גם את ע"ש (ירושלים) 5103/06 ד"ר עקל עקל נ. שר חבראות, שבית המשפט המחוזי הפחית עונש של התליה בגין מסבת של מקרי רשלנות, וחסתפק בנויפה.

החלטת הועדה -

5.

נשוא קובלנה זו הינה התנהגותו של הנקבל, רופא שיניים ששימש גם מנהל מרפאה, בקשר לטיפול שיניים שעשה ביום 4.6.2003, כאשר בעקבות הטיפול, לאחר עזיבת הנקבל את המרפאה והשארת המטופל (שהנקבל ידע על ערכי הפיברנון חנוך שלו) בחשגת הסייעת, התדרדר מצבו של המטופל והדימום מחשן הלך והחמיר, והוא הועבר לבית החולים. רק לאחר טיפול בבית החולים, ואשפוז של 3 ימים שוחרר המטופל לביתו.

אנו מסכימים עם דברי ב"כ הקובל, כי אין להקל ראש בהתנהגותו של הנקבל, גם על פי כתב הקובלנה המתוקן. טיפול בחולה עם בעיות קרישה בלי שיתוף בפני הרופא כל התיק הרפואי, ובעיקר - השארתו לאחר העקירה בחשגת סיעת בלבד, ובניגוד להוראות הדין, הם בגדר התנהגות בלתי אחראית, שלמרב המזל לא הסתיימה בתוצאה חמורה יותר.

יחד עם זאת ברור, כי העובדות המפורטות בכתב הקובלנה חמוקות, שהם כאמור לעיל, מצומצמות ומרוככות מאילו שפורטו בכתב הקובלנה המקורי, מצביעות על אחריות מצומצמת יותר שמיחס הקובל לנקבל.

אחריות זו לקח הנקבל על עצמו, ואנו חתרשמו מדברי באת כוחו, כמו גם מדברי באת כוח הקובל שבטאח עמדה דומה, כי חלקת נלמד על ידו, ואין חשש כי אירע כגון זה יחזור על עצמו, מה גם שמדובר בכשלון חד פעמי אצל רופא בעל וותק רב, שלא כשל בעבר. זאת ועוד, הנקבל שילם מחיר אישי בגין התנהגותו נשוא האירוע - הוא ננוף על ידי מעבידתו, ולאירוע ניתן פרסום ציבורי שלילי רב חיקף שהסב לו סבל רב.

ובעיקר, מדובר בחלופ זמן רב מאד מאז האירוע - הקובלנה הוגשה בעיכוב לא מבוטל כפי שצינו בהחלטתנו מיום 5.8.2010, יותר מחמש שנים לאחר האירוע, שכדברינו שם - "עיכוב זה על השלכותיו לגבי ניחול חתגנה של

30/04/2018 12:46

Page 01/01

הנקבל יוכאז בחשבון ככל הנדרש בחמשון החליכים בפנינו, ובכך ניתן יחיה
לרפא את הפגיעה בו נקב כד". בינתיים חלפו כמעט שלוש שנים נוספות, ואנו
נמצאים בשמונה שנים לאחר האירוע.

בנסיבות אלה, אמצעי משמעת חסור יותר מזה עליו הסכימו הצדדים בחסדר
הטיעון לא יחיה אפקטיבי יותר. בדבר בבי חנשיא (בדימוס) ורדי זילר בעניין
ד"ר מולק וד"ר ביקל, שגם בו דובר על חגשת קובלגה באיחור רב, ארבע וחצי
שנים לאחר האירוע, וכאשר החליף חגי לסימו כעשר שנים לאחר האירוע:
"בהחמד נסיבות מיוחדות, כל ענישה משמעונית שתנתן עתה היא, במידת
רבה, בבחינת אחרונים לאחר סוכות". ובהמשך: "עשר שנים" - ולדעתנו גם
שמונה שנים - "הוא נתן משמעויות מאד מתקופת פעילות של רופא. ענישה
קשה לאחר תקופת זמן ארוכה כזו אינה יעילה, והיא מחטיאה את מטרתה.
הרופא נמצא בשלבים מתקדמים יותר של עבודתו, והסביבה כמקשה לראות
בענישה על חטאי עבר רחוק כל כך תגמול מתאים לרופא במצב דחוס".

לאור כל האמור לעיל, נראה לנו כי הסתמכות באמצעי משמעת של נזיפה כפי
שבקשנו מאתנו בי"כ הנקבל ובי"כ הקובל כאחד, מתאימה בנסיבות העניין,
ממי שהדענו לצדדים בסוף הדיון שהחלקים בפנינו, וכך אנו ממליצים בפני
שר הבריאות לעשות.

מרופ' ישראל קפח
חבר

ד"ר לנה נטעוב
יו"ר

עיריית אנטשולר, ע"י
נציגת חיות המשפטי
למשלח

דד אנדרסן נולח רופא שנים רב וחזון